

Sygn. akt I CSK 1077/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia (...) w W.

przeciwko J. C.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 2 lipca 2014 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę
3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Skarżący zmierza do ustalenia, czy roszczenia których dochodzi organizacja z tytułu zbiorowego zarządzania prawami autorskimi podlegają ogólnym regułom przedawnienia, czy też mogą być zakwalifikowane jako roszczenia wynikające z prowadzonej działalności gospodarczej. Wbrew jednak jego twierdzeniom nie sposób w tej materii dostrzec rozbieżności w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w którym wyrażono jednoznaczny pogląd, że roszczenia takie nie są roszczeniami z zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, gdyż znaczenie ma tu charakter roszczenia, a nie podmiot, któremu ono w danych wypadku przysługuje (por. wyrok SN z 17 listopada 2011 r., III CSK 30/11, nie publ.). Kwestia ta kształtuje się jako zupełnie odrębna od tego, że same organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi mogą być uznane za przedsiębiorców, w szczególności w świetle prawa publicznego (por. wyrok SN z 6 grudnia 2007 r., III SK 16/07, OSNP 2009, nr 1-2, poz. 31).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.